

En resposta a la pregunta M1519/8492 formulada pel Sr. Ardanuy:

El Cercle del Liceu és un club privat ubicat a l'edifici del Teatre del Liceu però independent de l'àmbit del teatre, a banda de compartir l'edifici (hi ha una comunicació directa entre el Cercle i el Saló dels Miralls del teatre, oberta només quan hi ha funció al teatre per a permetre l'accés als socis de l'entitat) i de l'afició musical o operística de bona part dels socis, no hi ha cap altra vinculació entre el Liceu i el Cercle.

Mentre que el teatre del Liceu i les seves activitats complementàries disposen de llicències recents, posteriors a la reconstrucció del teatre després de l'incendi de 1994 el Cercle del Liceu manté les condicions d'origen ja que no es va veure afectat per l'incendi del 1994 ni per l'incendi del 1861.

L'origen del Cercle del Liceu es remunta al 1847, el mateix any en que es va inaugurar el teatre, Aquest club social es va instaurar en aquest lloc a partir de la cessió de l'espai a la societat auxiliar de construcció del teatre (donants i mesenes de la alta societat barcelonina que van col·laborar amb el finançament de les obres del teatre). A partir del 1847 el Cercle inicià la seva activitat a l'estil dels clubs privats de les elits angleses.

En el moment de la inauguració del teatre i de l'inici de les activitats del Cercle, no era necessària la obtenció de cap llicència ni autorització municipal per les activitats pròpies d'un club privat. En les ordenances de 1891 no s'establia cap obligació en relació a la obtenció de llicències d'activitat per aquest tipus d'activitat, ni en les posteriors ordenances de 1947 tampoc es requeria l'obtenció de llicència, en aquest cas les activitats que requerien de l'obtenció de llicència eren els establiments classificats com "d'abastos" (venda alimentària) i les instal·lacions industrials amb motors.

Posteriorment, amb la aprovació del "Reglamento de actividades molestas, insalubres, nocivas, i peligrosas (RAMINP)" de l'any 1961 aquesta activitat es considerava innòcua sense classificació de perillositat, molèstia, insalubritat o nocivitat. Aquest Reglament no establia cap procediment d'adequació per a les activitats no classificades com era aquesta.

Durant la vigència del RAMINP, no obstant, es va sol·licitar llicència per a legalitzar els motors (8 motors per a les càmeres frigorífiques i aparells de climatització de 10 CV en total), amb resolució favorable de l'any 1975 per "acondicionamiento para Sociedad recreativa" atès que els motors si que tenien consideració de activitat molesta.

Barcelona, 19 d'abril de 2018

Gala Pin Ferrando